

11. oktober 2010

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 19. oktober 2010

Dagsorden, 1. udgave

- 1) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)
 - Politisk enighedKOM(2009) 29
- 2) Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles momsregler
 - Politisk enighedKOM(2010) 175
- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien
 - RådskonklusionerKOM(2010) 495
- 4) Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010
 - Orientering/statusKOM-dokument foreligger ikke
- 5) Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010
 - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)KOM-dokument foreligger ikke
- 6) Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene
 - RådskonklusionerKOM-dokument foreligger ikke
- 7) Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande
 - OrienteringKOM-dokument foreligger ikke
- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
 - a)
 - i) Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.

- Rapport til Det Europæiske Råd
KOM(2010) 254
- ii) Skat på finansielle transaktioner
 - Rapport til Det Europæiske Råd
KOM-dokument foreligger ikke
- b) Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010
 - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)
KOM-dokument foreligger ikke
- 9) Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn
 - Fremskridtsrapport
KOM-dokument foreligger ikke
- 10) (FF) Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde
 - Orientering/status
KOM-dokument foreligger ikke
- 11) Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste
 - Vedtagelse
KOM(2010) 85, KOM(2010) 171
- 12) Eventuelt
- 13) Siden sidst

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Det Politisk-Økonomiske Udvalgs ansvarsområde:

- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien
 - RådskonklusionerKOM(2010) 495
- 4) Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010
 - Orientering/statusKOM-dokument foreligger ikke
- 5) Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010
 - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)KOM-dokument foreligger ikke
- 6) Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene
 - RådskonklusionerKOM-dokument foreligger ikke
- 7) Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande
 - OrienteringKOM-dokument foreligger ikke
- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
 - b) Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010
 - Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)KOM-dokument foreligger ikke
- 10) (FF) Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde
 - Orientering/statusKOM-dokument foreligger ikke

**Dagsordenspunkt 3: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten –
Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og
Rumænien**

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende rådsmøde at vurdere, at der er gennemført effektive tiltag som udgør passende fremskridt i forhold til henstillingerne af 16. februar 2010 i Litauen og Rumænien.

KOM(2010) 495

Baggrund

De store stigninger i underskud og gældskvoter i EU-landene og uroen på de finansielle markeder under krisen samt de store fremadrettede udfordringer knyttet til især aldringen, nødvendiggør gennemførelsen af exitstrategier med fokus på finanspolitisk konsolidering og sikring af holdbarhed inden for rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten.

På nuværende tidspunkt har 24 lande modtaget henstillinger eller pålæg (Grækenland) fra Rådet om at bringe deres offentlige underskud under 3 pct. af BNP.

På ECOFIN mødet den 16. februar 2010 modtog Litauen og Rumænien reviderede henstillinger om at konsolidere de offentlige finanser og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for givne frister, jf. tabel 1. Rådet vedtog de reviderede henstillinger på baggrund af, at landene opfyldte betingelserne herfor, som fremgår af Rådets forordning om gennemførelse af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud og indebærer, at 1) landet skal have iværksat effektive tiltag i overensstemmelse med de oprindeligt vedtagne anbefalinger og 2) der skal være opstået uventede, negative økonomiske forhold efter vedtagelsen af den oprindelige henstilling, som har betydelige ugunstige effekter på de offentlige finanser. De reviderede henstillinger omfatter en forlængelse af fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud på ét år for begge lande samt skærpede årlige konsolideringskrav.

Tabel 1 Rådshenstillinger til Litauen og Rumænien vedtaget 16. februar 2010							
Pct. af BNP	Offentlig saldo (Kommissionens skøn)				Henstilling		
	2009	2010	2011	Saldo, frist år*	Start år - Frist år	Årlig konsolidering	
LT	-8,9	-8,4	-8,5	-3,0	2010 – 2012	≥2¼ ¹	
RO	-8,3	-6,9	-4,4	-3,0	2010 - 2012	≥1¾ ¹	

Anm.: 1) konsolideringskrav i tidligere henstilling: 1½ pct. af BNP p.a.
 Kilde: Europa-Kommissionens forårsprognose, maj 2010 (For Rumænien er prognosen opdateret i juli 2010 i forbindelse med bidrag fra EU's betalingsbalancefacilitet), rådshenstillinger vedtaget 16. februar 2010 samt rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne, vedtaget april 2010.

Indhold

Kommissionen har seks måneder efter henstillingerne vedtaget på ECOFIN den 16. februar 2010 offentliggjort en meddelelse, der foretager vurderinger af, hvorvidt Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag og sikret passende fremskridt i forhold til henstillingerne af 16. februar 2010.

Henstillingerne til Litauen og Rumænien indebærer, at landene skal sikre en gennemsnitlig årlig konsolidering på hhv. 2 ¼ og 1¾ pct. af BNP fra 2010 til 2012, hvor underskuddet skal bringes ned under 3 pct. af BNP.

Kommissionen har evalueret de to lande individuelt og vurderer, at begge lande har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt mod korrektion af de uforholdsmæssigt store budgetunderskud indenfor fristerne i henstillingerne. For så vidt angår det enkelte land lægger Kommissionen op til følgende vurdering:

Kommission vurderer, at *Litauen* aktuelt har foretaget effektive tiltag, der udgør passende fremskridt i forhold til henstillingen. Konsolideringstiltag svarende til godt 3 pct. af BNP for 2010 er gennemført som planlagt i 2010-budgettet. Den litauiske regering har allerede vedtaget en række tiltag for 2011 og har i et vist omfang skitseret den konsolideringsstrategi, der er nødvendig for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for fristen i 2012. Desuden har den litauiske regering påbegyndt arbejdet med at styrke de mellemfristede finanspolitiske rammer samt overvågningen af gennemførelsen af budgettet. Samtidig understreger Kommissionen, at der er behov for yderligere finanspolitiske stramninger i de kommende år. Budgettet for 2011 vurderes at skulle styrkes yderligere med minimum 1,75 pct. af BNP mhp. at efterleve den henstillede konsolidering i 2011. Desuden bør vægten af strukturmæssige og langsigtede konsolideringstiltag øges i den samlede konsolideringsstrategi mhp. at styrke konsolideringskvaliteten og støtte den finanspolitiske holdbarhed. Litauen bør sigte mod at fremskynde konsolideringen i det omfang den makroøkonomiske og budgetmæssige situation viser sig bedre end forventet i konvergensprogrammet. Håndhævelsen af de mel-

lemfristede finanspolitiske rammer bør desuden strammes yderligere. Endeligt opfordrer Kommissionen den litauiske regering til at fortsætte med at gennemføre strukturreformer.

Kommissionen vurderer, at *Rumænien* aktuelt har foretaget effektive tiltag, der udgør passende fremskridt i forhold til henstillingen. Den rumænske regering har gennemført de planlagte stramninger i 2010-budgettet og har siden vedtagelsen af henstillingen i februar 2010 gennemført konsolideringstiltag svarende til 5 pct. af BNP. Denne særligt store konsolideringsindsats, som er større end henstillingens årlige strammingskrav på 1¾ pct. af BNP, skal ses i lyset af en nedjustering af væksts-kønnet for realt BNP i 2010 på 3,2 pct.-enheder (fra en vækst på 1,3 pct. på det tidspunkt, hvor henstillingen blev vedtaget, til et fald på 1,9 pct. i juli 2010, hvor Rumænien havde femte gennemgang af sit IMF program fra maj 2009). Denne udvikling har også ledt til en opjustering af budgetunderskuddet, men Rumænien arbejder fortsat på at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for fristen i 2012, og har i lyset af det mere negative væksts-køn øget konsolideringsindsatsen. Kommissionen vurderer på den baggrund, at Rumænien er på sporet i forhold til at efterleve henstillingen. Den rumænske regering planlægger at reducere underskuddet yderligere i 2011 via dels en videreførelse af tiltag fra 2010, og dels yderligere stramninger på udgiftssiden, herunder via reformer af det sociale overførelsessystem, reducerede energisubsidier, fastfrysning af pensioner i nominelle termer og yderligere reduktioner af antallet af offentligt ansatte. Samlet set vurderes de allerede vedtaget og planlagte konsolideringstiltag at bidrage til en forbedring af struktursaldoen på omkring 3 pct. af BNP i både 2010 og 2011, og yderligere udgiftsbesparelser i 2012 vil gøre det muligt at nå målet for underskuddet på 3 pct. af BNP i 2012. Kommissionen understreger, at der fortsat er betydelige risici forbundet med de økonomiske vækstudsigtter og opfordrer den rumænske regering til stringent at implementere de planlagte konsolideringstiltag samt at fortsætte med at gennemføre de reformer, der er aftalt i Rumæniens multilaterale låneprogrammer.

Hjemmelsgrundlag

Vurdering af iværksættelse af effektive tiltag har hjemmel i Rådets forordning 1467/97.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslaget's konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men efterlevelse af henstillingerne vil forbedre de offentlige finanser i EU-landene.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Vurderingen af iværksættelse af effektive tiltag i Litauen og Rumænien har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, men sagen om landenes henstillinger blev forelagt Europaudvalget den 12. februar 2010 forud for ECOFIN den 16. februar 2010.

Holdning**Dansk holdning**

Regeringen støtter, at Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag, der sikrer passende fremskridt i forhold til Rådets henstillinger af 16. februar 2010.

Andre landes holdninger

Der ventes bred enighed om, at Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag i overensstemmelse med Rådets henstillinger af 16. februar 2010.

Dagsordenspunkt 4: Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010

Resumé

På ECOFIN den 19. oktober 2010 ventes en opfølgning på det uformelle ministermøde den 30. september – 1. oktober 2010. Der ventes en kort drøftelse, hvor man ventes at behandle de emner fra det uformelle ministermøde, som måtte give anledning til opfølgning.

Baggrund og indhold

IASB governance

På det uformelle ministermøde var styring af IASB (International Accounting Standards Board) på dagsordenen. Der var en drøftelse af valget af ny formand for IASB. Det ventes, at sagen afklares i løbet af efteråret 2010.

Styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde i EU

Kommissionen har den 29. september 2010 fremlagt en række forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU. Kommissionen orienterede på det uformelle ministermøde om, at forslagene nu foreligger. Behandling af Kommissionens forslag på ECOFIN ventes først at ske efter Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010, hvor Taskforcens rapport ventes drøftet.

Europa 2020-strategien

Der var en drøftelse af Europa 2020-strategien med særligt fokus på den videre proces for de nationale reformprogrammer og behovet for fremskyndelse af strukturelle reformer i EU-landene.

Status og udsigter for den økonomiske og finansielle situation

Ministrene havde en drøftelse af status og udsigter for den økonomiske og finansielle situation i EU, herunder mulige risici i forhold til vækstudviklingen og de finansielle markeder. Den økonomiske genopretning i EU-landene foregår, om end den stadig er skrøbelig, i et hurtigere tempo end tidligere skøn har peget på. Kommissionen offentliggjorde i september et vækstsøn på 1,8 pct. for 2010 i EU-27, hvilket er en opjustering på 0,8 pct. i forhold til vækstsønnet i Kommissionens forårsprognose 2010.

Forberedelse af efterårsmødet i IMF

På det uformelle ministermøde forberedte ministrene EU's input til årsmødet i IMF 8.-10. oktober 2010. IMF er midt i en reformproces, hvor stemmevægt og repræsentation i IMF skal tilpasses landenes vægt i verdensøkonomien og deres kapacitet til at understøtte IMF's arbejde. Det er forventningen, at der vil kunne opnås enighed om en samlet reformpakke i forbindelse med årsmødet.

Finansielle sager

Ministrene drøftede indførelsen af nye kapital- og likviditetskrav for banker (Basel III). Der var desuden en orientering om implementeringen af den nye tilsynsstruktur i EU, således at den kan være operationel fra 2011. I forlængelse af drøftelsen på ECOFIN 7. september var der også en drøftelse af rammer for afgifter på den finansielle sektor og afviklingsfonde, hvor fokus særligt var på at sikre lige kon-

kurrencevilkår og undgå dobbeltbeskatning. Der var desuden en drøftelse af beskatning af den finansielle sektor, herunder muligheden for indførelsen af en finansiel transaktionsskat. Regulering af kreditvurderingsbureauer var også genstand for drøftelse.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter, at der sker en opfølgning på drøftelserne på det uformelle ministermøde.

Andre landes holdning

Alle EU-lande ventes at kunne støtte, at der sker en opfølgning på drøftelserne på det uformelle ministermøde.

Dagsordenspunkt 5: Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte det kommende G20-møde for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober 2010. Fokus for drøftelsen ventes især at være på implementeringen af G20-landenes fælles ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder enighed om udformningen af landespecifikke anbefalinger til de enkelte G20-lande. Desuden ventes en drøftelse af status for reformerne af den finansielle regulering, styrkelse af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder især IMF's låneinstrumenter, og reformer af IMF. ECOFIN ventes at nå til enighed om fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af EU's fælles holdning (Terms of Reference) til det kommende G20 finansministermøde den 22.-23. oktober. Drøftelserne på G20-finansministermødet og i ECOFIN ventes at koncentrere sig om forberedelserne af G20-topmødet i Seoul, Korea den 11.-12. november, hvor især implementeringen af den fælles ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst ventes at være i fokus. Endvidere ventes en drøftelse af reformer af den finansielle regulering og sikring af tilstrækkelige og effektive globale finansielle sikkerhedsnet, herunder styrkelse af især IMF's udlånsfaciliteter.

Udkast til fælles EU-holdning (Terms of Reference) foreligger endnu ikke.

G20's rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

G20 nåede på topmødet i Pittsburgh i september 2009 til enighed om lanceringen af de fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.¹ Formålet med rammen er at styrke koordineringen og overvågningen af landenes økonomiske politikker, herunder vurdere om landenes finans-, penge- og strukturpolitikker er i overensstemmelse med målet om et balanceret globalt vækstforløb. Efterfølgende har G20 finansministrene i november 2009 iværksat en fælles evalueringsproces², som skal sikre fremskridt i forhold til målene i de fælles rammer.

På G20-topmødet den 26.-27. juni i Canada nåede G20-landene til enighed om første fase i den fælles ramme i form af generelle og overordnede politikanbefalinger til de grupper af lande, som står over for samme økonomiske udfordringer. Konkret nåede G20-landene til enighed om følgende:

- De højest udviklede lande bør generelt iværksætte vækstvenlige konsolideringsplaner for de offentlige finanser i overensstemmelse med de respektive landes finansielle udfordringer, herunder generelt halvere de offentlige budgetunderskud i 2013 og stabilisere eller reducere gældskvoterne i 2016. Lande med betydelige finansielle udfordringer bør øge konsolideringstempoet.

¹ Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth.

² G20 Mutual Assessment Process (MAP)

- De højest udviklede lande med betalingsbalanceunderskud bør tage initiativer til styrkelse af den indenlandske opsparring samtidig med at markederne holdes åbne og konkurrenceevnen forbedres.
- Lande med betalingsbalanceoverskud bør gennemføre reformer, som styrker de sociale sikkerhedsnet, reducerer økonomiens afhængighed af udenlandsk efterspørgsel og som styrker den indenlandske efterspørgsel.

På G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober ventes en drøftelse af næste fase i implementeringen af den fælles G20-ramme frem mod G20-topmødet, herunder konkretisering af de generelle anbefalinger og udarbejdelse af mere landespecifikke anbefalinger til de enkelte G20-medlemmer. På baggrund af opdaterede input fra de enkelte lande med opdaterede informationer om gennemførte og planlagte initiativer, ventes IMF at udfærdige en rapport til finansministermødet. Det er uklart i hvor høj grad IMF vil bidrage til de enkelte landespecifikke anbefalinger.

EU-landene bidrogede i foråret til G20's evalueringsproces med fælles input fra EU og euroområdet. Desuden leverede de seks EU-lande, der er selvstændige medlemmer af G20, egne input til IMF's analyser. I det fælles EU-bidrag lagde man særlig vægt på vigtigheden af EU's rammer og regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder de vedtagne henstillinger til de europæiske G20-lande med angivelse af de konkrete konsolideringskrav og tidsfrister for korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud på de offentlige finanser. Fra EU's side har man generelt lagt vægt på, at G20-samarbejdet og dets aftaler og anbefalinger bør være i overensstemmelse med de EU-aftaler og -beslutninger, som er truffet på basis af Stabilitets- og Vækstpagten.

Finansiel regulering

G20 ventes at gøre status over fremskridtene i arbejdet med den række initiativer inden for finansiel regulering, der var enighed om på G20-topmødet i Washington i 2008. Aktuelt arbejdes der i regi af Basel-komitéen for Banktilsyn og i Financial Stability Board (FSB) med styrkelse af kravene til bankernes kapital og likviditet. Den 26. juli 2010 blev der i Basel-komitéen opnået enighed om centrale elementer i et sæt nye standarder vedr. kapital og likviditet (det såkaldte Basel III-regelsæt), som efterfølgende blev bekræftet den 12. september 2010 af komitéens bestyrelse af centralbankchefer og tilsynsdirektører fra komitéens medlemslande. Standarderne forventes endeligt vedtaget i Basel-komitéen i november 2010, således at G20 kan tilslutte sig de nye standarder på mødet i Sydkorea den 11. – 12. november 2010. Derefter vil standarderne skulle udmøntes i regler i de enkelte lande og i EU-lovgivning. Indfasningen er planlagt til at ske over en længere årrække.

I de kommende måneder ventes der på G20-plan desuden at blive arbejdet videre med vurderingen af, i hvilket omfang landene har gennemført de meget overordnede anbefalinger fra FSB vedrørende principper for aflønning i den finansielle sektor, herunder sikring af overensstemmelse mellem aflønning og forsvarlig risikostyring.

Finansministeriet er ikke bekendt med, at beskatning af den finansielle sektor, herunder skatter på finansielle transaktioner, skulle være på dagsordenen for G20-møderne i oktober og november.

Globale finansielle sikkerhedsnet

G20-finansministrene ventes at drøfte behovet for yderligere styrkelse af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder af IMF's lånefaciliteter. Formålet hermed er at sikre, at især mellemindkomstlandene bliver bedre i stand til at håndtere pludselige skift i kapitalstrømme og valutareservelikhed som følge af en forværring af den økonomiske og finansielle situation. Et centralt spørgsmål er bl.a. om IMF's låne- og forsikringsfaciliteter bør styrkes og gøres mere attraktive, så færre lande føler sig nødsaget til at opbygge betydelige valutareserver.

IMF har i lyset af de igangværende drøftelser i G20 allerede gennemført flere tilpasninger af sine lånefaciliteter. Blandt andet har man truffet beslutning om, at gøre den i 2009 oprettede forebyggende facilitet, Flexible Credit Line (FCL), mere attraktiv for landene. Man har blandt andet fjernet den generelle grænse for størrelsen af lån under faciliteten og man har øget lånenes varighed under faciliteten. Endvidere har man oprettet en ny forebyggende lånefacilitet, Precautionary Credit Line (PCL) for lande, som pga. svagere resultater med gennemførelse af sund økonomisk politik, ikke er kvalificeret til lån via FCL. Både styrkelsen af FCL og oprettelsen af PCL vurderes at styrke de globale finansielle sikkerhedsnet.

Reform af IMF

Det kan ikke udelukkes, at G20 finansministrene også vil drøfte reformer af IMF, herunder en kvote- og stemmereform og en række andre styringsreformer til styrkelse af IMF's effektivitet og repræsentativitet. På IMF's årsmøde i oktober 2009 nåede man til enighed om, at fremskynde gennemførelsen af reformerne til januar 2011.

Reformdrøftelserne i IMF er i den afsluttende fase, og der arbejdes intensivt for at samle flertal for en samlet reformpakke på IMF's årsmøde den 8.-10. oktober. Reformpakken kan foruden en kvote- og stemmereform omfatte en aftale om størrelse og sammensætning af IMF's bestyrelse, styrkelse af IMF's ministerielle komite (IMFC) samt ændring af reglerne for flertalsbeslutninger i IMF for at undgå små blokerende mindretal. Også spørgsmålet om udpegelse af den administrerende direktør for IMF og præsidenten for Verdensbanken på baggrund af kvalifikationer frem for nationalitet kan blive drøftet som led i den samlede reformpakke.

Især spørgsmålet om IMF-bestyrelsens størrelse og sammensætning er blevet et centralt tema i IMF-reformerne, efter at USA i august valgte at blokere for den resolution, som skulle sikre videreførelsen af den nuværende IMF-bestyrelse på 24 medlemmer. Blokeringen har øget presset for en snarlig reformaftale. Såfremt man ikke når til enighed om en reformaftale inden 1. november, vil bestyrelsen som udgangspunkt blive reduceret fra 24 til 20 medlemmer. USA og en række

emerging market lande ønsker, at emerging market landenes repræsentation i IMF's bestyrelse styrkes, og finder især at en række europæisk dominerede valgkredse bør give plads til nogle af de emerging market lande, som indgår i disse valgkredse, men som ikke aktuelt har adgang til en plads i bestyrelsen. Et centralt element i en løsning vil kunne være øget anvendelse af rotation, så alle lande i de respektive valgkredse skiftes til at have en plads i bestyrelsen, svarende til gældende praksis i den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er en del af.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

EU's forberedelse af G20 finansministtermødet den 4.-5. juni 2010 blev forelagt Europaudvalget til orientering den 12. maj 2010 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 18. maj 2010.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse i ECOFIN af de nævnte temaer og forventes at kunne støtte de fælles EU-holdninger (Terms of Reference).

Regeringen lægger vægt på en grundig forberedelse i EU af fælles input og holdninger til G20-landenes øgede økonomisk-politiske og finansielle samarbejde, idet der især lægges stor vægt på, at den øgede overvågning og koordinering af de økonomiske og finansielle politikker i G20 ikke bør ske på bekostning af de eksi-

sterende drøftelser af den globale økonomiske og makrofinansielle overvågning, som i videst muligt omfang bør forankres i IMF, hvor alle lande er repræsenteret.

Regeringen lægger desuden stor vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

For så vidt angår Basel-komitéens udspil til styrkede kapital- og likviditetsregler støttes fra dansk side generelt intentionen med de nye regler, men forslagene indeholder imidlertid elementer, der kan blive en udfordring for dansk realkredit, herunder navnlig strammere definition af likviditet, der ikke tager hensyn til den høje likviditet af danske realkreditobligationer. Regeringen arbejder aktuelt for at de nye regler, herunder implementeringen heraf i EU, tager hensyn til dansk realkredit.

Andre landes holdninger

Der vurderes at kunne opnås enighed i ECOFIN om fælles EU-holdninger (Terms of Reference) forud for G20-finansministermødet.

Dagsordenspunkt 6: Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene

Resumé

EPC og Kommissionen har udarbejdet en rapport om efficiens og effektivitet af offentlige udgifter til uddannelse i EU-landene, som ventes at danne baggrund for et sæt konklusioner på det kommende møde i ECOFIN. Det kan på baggrund af rapporten konstateres, at der fortsat er behov for reformer af uddannelsessystemet i EU-landene med henblik på at sikre en øget efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser. Rapporten lægger dog ikke umiddelbart op til konkrete politikker for, hvordan det offentlige forbrug på de tertiære uddannelser kan gøres mere efficient og effektivt.

Baggrund

ECOFIN anmodede i sine konklusioner i maj 2008 udvalget for økonomisk politisk (EPC) og Kommissionen om – som en del af det arbejde med at øge kvaliteten af de offentlige finanser – bl.a. at evaluere efficiens og effektivitet af offentlige udgifter til uddannelse. Det vil med andre ord sige, i hvilken grad der skabes 'value for money' i form af gennemførte videregående uddannelser af høj kvalitet sammenholdt med ressourceforbruget til tertiær uddannelse. Kommissionen og EPC har på den baggrund udarbejdet en fælles rapport om effektivitet og efficiens i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser i EU-medlemslandene. Rapporten ventes drøftet på det kommende ECOFIN sammen med forventede rådskonklusioner herom.

Rapporten inkluderer kvantitative såvel som kvalitative aspekter, som bl.a. er samlet på baggrund af input fra medlemslandene om deres tertiære uddannelsessystemer. Rapporten inddrager endvidere akademiske undersøgelser om uddannelsers samfundsøkonomiske og privatøkonomiske effekter.

Rapporten er aktuel bl.a. som følge af, at Europa 2020-reformstrategien lægger en fortsat stor vægt på uddannelse som redskab til øget vækst og beskæftigelse i EU, og som følge af den aktuelle økonomiske situation, hvor EU-landene generelt har behov for at konsolidere de offentlige finanser, og generelt har behov for at sikre størst muligt udbytte af de offentlige udgifter, herunder bl.a. på uddannelsesområdet.

Rapporten

Kommissionen og udvalget for økonomisk politisk (EPC) har på ECOFIN's opfordring udarbejdet en fælles rapport om effektivitet og efficiens i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser i EU-medlemslandene ('Efficiency and effectiveness of public expenditure on tertiary education'). Rapporten identificerer tre generelle udfordringer, som har politisk bevågenhed på tværs af EU, og som de enkelte EU-lande arbejder med i forskellig grad:

- Hvordan kan adgangen til de tertiære uddannelser åbnes og gøres bedre samtidig med, at der sikres høj kvalitet i undervisningen?

- Hvordan kan afvejningen mellem undervisning og forskning ske, og hvordan kan synergi herimellem udnyttes?
- Hvordan findes den rette balance mellem autonomi og central styring?

Endvidere adresserer rapporten den betydelige udfordring det er at måle uddannelsesinstitutionernes performance, effekten af uddannelse for individet og samfundet, og om/i hvilken grad der skabes 'value for money' (efficiens og effektivitet i ressourceforbruget på tertiære uddannelse). Et eksempel herpå er måling af undervisningskvalitet, hvor rapporten konkluderer, at der findes meget få sammenlignelige måleindikatorer, selv inden for de enkelte EU-lande.

I tillæg til ovenstående koncentrerer rapporten sig om nedenstående emner:

Finansiering af tertiære uddannelse

Udgifter til tertiære uddannelser udgør en forholdsvis stor andel af det samlede offentlige forbrug i EU-landene., men sammenholdes EU-landene med USA er EU-landenes samlede ressourceanvendelse (dvs. inkl. privat finansiering) på tertiære uddannelse væsentligt lavere. Mens USA anvender 2,9 pct. af BNP på tertiære uddannelse, er gennemsnittet for EU-landene 1,4 pct.

Fokus på finansiering af de tertiære uddannelser er i de senere år øget blandt medlemslandene. Endvidere har behovet for at konsolidere de offentlige finanser i medlemslandene gjort det nødvendigt at øge opmærksomheden på efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på uddannelse i medlemslandene. Den aktuelle økonomiske situation har også fået medlemslandene til at se nærmere på andre finansieringskilder til de tertiære uddannelser.

Rapporten konstaterer, at der er stor forskel på, hvilke strategier de enkelte medlemslande har valgt i forhold til det fremtidige offentlige forbrug på tertiære uddannelser. Nogle medlemslande har valgt at øge det offentlige forbrug, f.eks. Tyskland, mens andre medlemslande reducerer (eller har planer om at reducere) det offentlige forbrug på uddannelse.

Endvidere har medlemslandene meget forskellig tradition for, hvor stor en andel privat finansiering (private virksomheder og husholdninger) udgør af de samlede udgifter til tertiære uddannelser. En generel tendens er dog, at andelen af privat finansiering til de højere uddannelser i de senere år er steget i medlemslandene. I Storbritannien udgør den private finansiering ca. 60 pct. af den samlede udgift, mens andelen udgør mindre end 10 pct. i Belgien, Finland og Danmark.

De fleste medlemslande har øget deres fokus på privat finansiering, fordi antallet af studerende er stigende, hvilket kræver øget ressourcer for at fastholde og/eller forbedre kvaliteten i undervisningen. Medlemslandene forsøger derfor generelt at lave foranstaltninger og ordninger, som kan medvirke hertil.

I forlængelse heraf rejses spørgsmålet om (øget) brugerbetaling som en mulig løsning på finansierungsproblemet. Argumentet herfor er, at det største afkast af uddannelse tilfalder de studerende selv. Rapporten konkluderer, at det er nødvendigt med foranstaltninger der sikrer tilstrækkelig social balance i adgangen til uddannelserne, f.eks. ordninger for de studerende fra svagtstillede familier, hvis brugerbetaling skal indføres.

Autonomi og styring

Der er en generel tendens til, at de tertiære uddannelsesinstitutioner får øget autonomi til at fordele ressourcer mellem undervisning, forskning og øvrige opgaver. Rapporten finder, at autonomi og performancebaserede management/styring gør en forskel for de tertiære uddannelsesinstitutioners performance i forhold til undervisning og forskning. Endvidere fremhæves forskning, der viser, at styring og finansiering ser ud til at være komplementerende: Den positive effekt på forskningens performance/kvalitet pr. omkostningsenhed (højere budgetter pr. studerende, inklusiv offentlige og private finansieringskilder) er højere, hvis institutionerne har stor frihed/autonomi i budgetlægningen. Rapporten konkluderer således, at et øget forbrug på uddannelse skal gå 'hånd i hånd' med institutionelle reformer i retning af øget autonomi i budgetlægningen.

Rapporten adresserer desuden et stigende behov for øget autonomi f.eks. i forhold til personalepolitik, fastsættelse af lønninger og selektion af studerende, for at konkurrencen kan øges institutionerne imellem.

Endelig konkluderes, at øget autonomi nødvendiggør et øget ansvar for institutioner i forhold til at gøre ressourceanvendelsen transparent. Det konkluderes således, at der er behov for en grundig og fair evaluering af dette fra uafhængige enheder.

Forventede rådskonklusioner

ECOFIN ventes på baggrund af drøftelsen af rapporten at drage konklusioner, der lægger vægt på følgende:

- ECOFIN understreger den store vigtighed af et efficient og effektivt videregående uddannelsessystem i lyset af konsolideringsdagsordenen og den stigende betydning af uddannelse for vækst og beskæftigelse, herunder noterer sig vigtigheden af Europa 2020-målsætningen om, at andelen af 30-34-årige med afsluttet videregående uddannelse eller tilsvarende skal øges til mindst 40 pct.
- ECOFIN hilser Kommissionens og EPC's fælles rapport velkommen, herunder de overordnede budskaber om i) at et effektivt og efficient videregående uddannelsessystem forudsætter velfungerende primære og sekundære uddannelsesniveauer, ii) at efficiens af offentlige udgifter til videregående uddannelse kan understøttes af reformer af styringen af institutionerne, navnlig for så vidt angår større autonomi og fleksibilitet i ansættelser, økonomi o.l., indenfor passende rammer.

- At der i sig selv kan være et pres på finansieringen af tertiære uddannelser bl.a. som følge af demografiske forhold og den øgede betydning af uddannelse for vækst og beskæftigelse, hvilket kan lede til overvejelser om private finansieringskilder især i de konkrete tilfælde, hvor de offentlige ressourcer bliver en begrænsende faktor for udbuddet eller kvaliteten af videregående uddannelser.
- At omfanget af privat finansiering sammenholdt med offentlig finansiering i givet fald bør afpasses med det private og samfundsmæssige afkast af videregående uddannelse, som afhænger af den enkelte uddannelse, uddannelsesinstitution o.l., og i øvrigt bør kobles med passende politikker, der sikrer tilstrækkelig social balance i adgangen til uddannelserne, herunder også i de primære uddannelser.
- ECOFIN anerkender den nære sammenhæng mellem uddannelsespolitik og arbejdsmarkedspolitik, herunder at arbejdsmarkedets indretning påvirker det privat- og samfundsøkonomiske afkast af videregående uddannelser, samt at det videregående uddannelsessystem kan spille en større rolle i efteruddannelsen af arbejdsstyrken og livslang læring.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er overordnet enig i rapportens analyser, herunder at et integreret syn på uddannelsespolitik og uddannelsessystemet, hvor hele uddannelsesforløbet understøttes og betragtes som sammenhængende, er vigtig for et efficient og effektivt ressourceforbrug på de videregående uddannelser, samt at der fortsat er

behov for reformer af uddannelsessystemet i EU-landene med henblik på at sikre en øget efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på videregående uddannelser.

Andre landes holdning

Der ventes at være generel opbakning til rapporten uden videre debat.

Dagsordenspunkt 7: Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende rådsmøde at drøfte gode eksempler på nationale rammevilkår for finanspolitikken. Drøftelsen vil tage afsæt i en rapport vedrørende karakteristika ved nationale finanspolitiske rammer, der leverer gode resultater, på basis af de positive erfaringer med reformer af de finanspolitiske rammer, som er gjort i Holland, Sverige og Østrig. Der er en række fælles træk, der karakteriserer succesfulde reformer af rammevilkårene for finanspolitikken. De fælles karakteristika inkluderer blandt andet stærk politisk opbakning, regelbaserede rammer for finanspolitikken, et mellemfristet tidsperspektiv og en centraliseret budgetproces. Samtidig konstateres det, at de mest velegnede rammevilkår for finanspolitikken vil afhænge af specifikke nationale forhold.

Baggrund og indhold

ECOFIN opfordrede i maj 2010 Kommissionen og Den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) til at undersøge de væsentligste karakteristika knyttet til succesfulde reformer af de nationale rammer for finanspolitikken – især med fokus på rammevilkår, der har vist sig effektive med henblik på at understøtte konsolidering af de offentlige finanser og finanspolitisk holdbarhed.

Holland, Sverige og Østrig er blandt de lande, der anses for med succes at have gennemført reformer af rammerne for finanspolitikken. Der er en række fælles træk knyttet til de positive erfaringer, som er gjort i de tre lande, jf. nedenfor. Samtidig understreges det i rapporten, at de mest velegnede rammevilkår for finanspolitikken vil afhænge af specifikke nationale forhold.

- Brede og vidtfavnende reformer. Succesfulde reformer tager som oftest et bredt arsenal af komplementerende instrumenter og foranstaltninger i anvendelse for at forbedre styringen af de offentlige finanser – herunder regelbaserede rammer, uafhængige finanspolitiske institutioner og mellemfristet budgetplanlægning/-procedurer. Det er tillige afgørende, at reformerne omfatter alle offentlige delsektorer.
- Regelbaserede rammer. Nationale finanspolitiske rammer, der leverer gode resultater, lægger generelt stor vægt på regler for finanspolitikken, der lægger begrænsninger på råderummet for den diskretionære finanspolitik, herunder numeriske regler. Mere specifikt har de tre lande opstillet regler for de offentlige udgifter som kombineres med mål for den offentlige saldo (Sverige og Østrig) eller regler for de offentlige indtægter/skatter (Holland).
- Mellemfristet perspektiv. Det er centralt for nationale finanspolitiske rammer at anlægge et flerårigt perspektiv i budgetlægningen, der tager afsæt i den mellemfristede finanspolitiske planlægning. Der er som oftest tale om bindende budgetmål for de kommende år – især mål for udgiftssiden. Den mellemfristede finanspolitiske strategi er retningsgivende for den årlige finanslov (og ikke omvendt).
- Uafhængige finans- og budgetpolitiske institutioners rolle. Uafhængige institutioner, der bidrager med diverse input til den finanspolitiske proces af mere teknisk

karakter, fx prognoser eller vurderinger af finanspolitikken, spiller ligeledes en vigtig rolle i de tre lande. De uafhængige institutioner kan bidrage til gennemsigtighed og troværdighed omkring finanspolitikken.

- **Centraliseret budgetproces.** Det er centralt at sikre en centraliseret budgetproces – ikke mindst i planlægningsfasen. Det understøttes af top-down budgettering, hvor de enkelte ministeriers rammer fastlægges med udgangspunkt i de overordnede flerårige bindende udgiftslofter.
- **Stærk og vedholdende politisk opbakning (commitment).** Kriser knyttet til offentlige finanser og gæld har på den korte bane ofte været den igangsættende faktor mht. reformer af de finanspolitiske rammer, mens vedholdende politisk opbakning på den længere bane har været afgørende for reformernes succes.
- **Regelmæssige evalueringer og forbedringer af de finanspolitiske rammevilkår.** Mens de grundlæggende egenskaber ved de oprindelige reformer i de tre lande fremstår nogenlunde uændrede, så er der løbende gennemført forbedringer rettet mod at udbedre fejl og mangler.

Rådet vil muligvis vedtage en kort rådskonklusion, der hilser rapporten velkommen og noterer, at der fremadrettet vil være et større fokus på at vurdere de nationale finanspolitiske rammer i EU's økonomiske samarbejde.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Velfungerende flerårige rammer for finanspolitikken vil blandt andet kunne understøtte konsolideringen af de offentlige finanser og en langsigtet holdbar finanspolitik.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter, at medlemslandene styrker deres respektive nationale finanspolitiske rammevilkår blandt andet med afsæt i de opstillede pejlemærker for succesfulde reformer. Danmark er overordnet enig i de generelle principper og lægger samtidig vægt på fleksibilitet i forhold til, hvordan de forskellige pejlemærker vægtes og implementeres i de enkelte medlemslande.

Dagsordenspunkt 8b: Forberedelse af DER den 28.-29. oktober 2010
Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november
2010

Resumé

Der ventes en drøftelse af ECOFIN's bidrag til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november 2010. Drøftelsen ventes at tage udgangspunkt i en ventet fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober 2010.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af input til Det Europæiske Råds (DER) forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november 2010 i Seoul, Korea. Drøftelsen i ECOFIN ventes at tage udgangspunkt i en ventet kommende fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-finansministermødet den 22.-23. oktober.

ECOFIN's bidrag til DER i form af fælles EU ToR og eventuelle rådskonklusioner ventes at fokusere på implementeringen af den fælles G20-ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, reformer af den finansielle regulering, sikring af tilstrækkelige og effektive globale finansielle sikkerhedsnet, herunder styrkelse af især IMF's udlånsfaciliteter, samt reformer af IMF.

Der henvises til dagsordenspunktet vedr. ECOFIN's forberedelse af G20 finansministermødet den 22.-23. oktober 2010.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning**Regeringens holdning**

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse i ECOFIN af forberedelsen af Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november i Seoul.

Der henvises i øvrigt til dagsordenspunktet vedr. ECOFIN's forberedelse af G20 finansministtermødet den 22.-23. oktober 2010.

Andre landes holdninger

Der vurderes at kunne opnås enighed om ECOFIN's input til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet i Seoul i form af fælles EU-holdninger (Terms of Reference) og eventuelle rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 10: Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde

Resumé

Siden marts 2010 har finansminister-taskforcen arbejdet med forslag til at styrke det økonomiske samarbejde i EU. Taskforcen skal aflægge en endelig rapport med forslag til Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober 2010. Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU, som er Kommissionens oplæg til udmøntning af finansminister-taskforcens aktuelle arbejde (se bilag), men som ikke vil blive behandlet før Taskforcen har færdiggjort sin rapport.

Baggrund og indhold

Siden marts 2010 har Taskforcen med deltagelse af EU's finansministre under ledelse af DER-formanden Van Rompuy arbejdet med forslag til at styrke det økonomiske samarbejde i EU. Taskforcen skal aflægge en endelig rapport med forslag til Det Europæiske Råd (DER) den 28.-29. oktober 2010.

Taskforcens rapport forventes at forholde sig til følgende elementer:

1. Finanspolitisk disciplin, primært via en stærkere Stabilitets- og Vækstpagt
 - 1.1 Styrket fokus på offentlig gæld og finanspolitisk holdbarhed
 - 1.2 Styrket efterlevelse af reglerne (sanktioner)
 - 1.3 Styrkede nationale finanspolitiske regler og rammer
 - 1.4 Forbedret kvalitet af statistisk data
2. Brede økonomisk overvågning af makroøkonomiske ubalancer og konkurrenceevne
 - 2.1 Overvågningsmekanisme
 - 2.2 Indikatorer i 'scoreboardet'
 - 2.3 Håndhævelse
3. Dybere og bredere koordination (det Europæiske Semester)
4. En robust ramme til krisehåndtering
5. Stærkere institutioner og mere effektive beslutningsprocesser

Alle Taskforcens forslag kan implementeres inden for rammerne af det eksisterende traktatgrundlag.

Ad 1.1: Styrket fokus på offentlig gæld og finanspolitisk holdbarhed

Taskforcen ventes at anbefale, at kriteriet vedr. den offentlige gæld bør afspejles bedre i den budgetmæssige overvågningsmekanisme. Der bør endvidere være mere fokus på samspillet mellem underskud og gæld, og gældskriteriet skal operationaliseres for at kunne anvendes mere effektivt.

I den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten bør sikres en hurtigere tilpasning mod de mellemfristede budgetmål (MTO) for EU-lande med en gæld over 60 pct. af BNP eller udtalte risici ift. holdbarheden.

I den korrigerende del skal det i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vurderes, hvorvidt det offentlige underskud er konsistent med et vedvarende, væsentligt og holdbart fald i gældskvoten. Derfor bør lande med en gæld over 60 pct. af BNP og et underskud under 3 pct. af BNP kunne komme ind i proceduren, med mindre faldet i gælden i en given forudgående periode er tilfredsstillende. Tilsvarende bør det ikke nødvendigvis være tilstrækkeligt at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP for at få ophævet proceduren, hvis gælden ikke er tilstrækkeligt aftagende. En numerisk regel for, hvornår gælden er tilstrækkeligt aftagende, skal defineres. Iværksættelse af underskudsproceduren på basis af gældskriteriet vil kræve en vurdering, idet gælden er påvirket af flere faktorer end underskuddet.

Den præcise metode og parametrene til vurdering af, hvorvidt gælden er tilstrækkeligt aftagende, vedtages i sekundær lovgivning eller i adfærdskodeksen for Stabilitets- og Vækstpagten. Faktorer så som gælds niveauet og gældsdynamikken, løbetidsstrukturen, valutadenominering, reserver og implicite og eksplicite forpligtelser skal tages i betragtning ifm. vurderingen af, hvorvidt gælden er tilstrækkeligt aftagende. Der skal tages øget hensyn til effekten på underskuddet og gælden af pensionsreformer, som indfører et individuelt fondsbaseret system, der kan svække de offentlige finanser på kort sigt, men styrke dem på lang sigt.

Ad 1.2 Styrket efterlevelse af reglerne (sanktioner)

De eksisterende sanktionsregler i Stabilitets- og Vækstpagten skal styrkes, og der skal således introduceres flere håndhævelsesmekanismer, både økonomiske sanktioner og politiske/omdømmemæssige mekanismer. Disse skal anvendes progressivt i både den forbyggende og den korrigerende del af Pagten og skal starte på et tidligere tidspunkt i budgetovervågningsprocessen. Der bør endvidere sikres fair behandling, proportionalitet og ligebehandling af landene. Der bør være en differentiering af timing og håndhævelsesmekanismernes omfang mellem euro- og ikke-eurolande.

Taskforcen anbefaler at de eksisterende sanktioner for eurolandene suppleres med følgende:

Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del

- Politiske sanktioner for eurolande: Sanktioner iværksættes for eurolande, selvom landets faktiske underskud er under 3 pct. af BNP, hvis landet afviger væsentligt fra Stabilitets- og Vækstpagtens tilpasningssti mod de mellemfristede budgetmål (som hovedregel en strukturel budgetforbedring på 0,5 pct. af BNP om året) og ikke korrigerer afvigelsen. Vurderingen vil blive baseret på ændringen i struktursaldoen, suppleret med en vurdering af udgiftsudviklingen fraregnet diskretionære skatteændringer. Proceduremæssigt vil landene i tilfælde af en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien først modtage en advarsel fra Kommissionen, og hvis afvigelsen er vedvarende, vil Rådet på forslag af Kommissionen vedtage en henstilling om at gennemføre passende tiltag.

- Økonomiske sanktioner for eurolande: Ved vedtagelse af en sådan henstilling til et euroland, vil landet blive pålagt en rentebærende deponering.
- Politiske tiltag for alle EU-lande: Nye rapporteringskrav implementeres i den forebyggende del af Pagten i tilfælde, hvor landenes tilpasning mod MTO er utilstrækkelig. Hvis et land ikke efterlever en henstilling fra Rådet, vil Rådet og Eurogruppen udarbejde en formel rapport til Det Europæiske Råd. Endvidere vil Kommissionen, sammen med ECB for eurolandene, gennemføre overvågningsbesøg. Sådanne besøg vil blive fulgt op af en rapport til Rådet, som kan offentliggøres. Yderligere omdømmemæssige/politiske sanktioner, så som suspendering af stemmerettigheder, har været drøftet, men kræver en traktatændring.

Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del

- Økonomiske sanktioner for eurolande (første stadie): En rentefri deponering pålægges ifm. iværksættelse af underskudsproceduren. Exceptionelle omstændigheder kan imidlertid tages i betragtning. Deponeringen ændres til en bøde, hvis det pågældende land ikke iværksætter effektive tiltag til efterlevelse af henstillingen inden for fristen på 6 måneder. Hvis det pågældende land ikke efterlever et pålæg (Traktatens artikel 126, stk. 9), kan bøden øges med en variabel komponent relateret til underskuddets størrelse. Det svarer til den eksisterende sanktionsmulighed i Pagten, som netop kan tages i anvendelse over for et euroland, der ikke efterlever et pålæg. Hvis situationen påkræver det, bør trinene i underskudsproceduren accelereres (fx kan fristen for iværksættelse af effektive tiltag nedsættes fra 6 til 3 måneder).
- Økonomiske sanktioner for alle EU-lande (andet stadie): Der bør implementeres styrkede sanktioner for alle EU-landene (idet der tages højde for UK's forbehold ift. Pagten) så hurtigt som muligt og senest i forbindelse med forhandlingerne om de næste Finansielle Perspektiver. Dette kan ske ved at introducere konditionalitetsregler ift. efterlevelse af Pagtens regler i forordningerne vedr. en række af EU's udgifter, således at midler til landene afhænger af efterlevelse af Pagtens regler. Anvendelsen skal vedrøre så brede dele af EU-budgettet som muligt, og der skal sikres lige vilkår og ligebehandling af EU-landene. Sanktionerne skal i princippet iværksættes ved de samme proceduretrin som for eurolandene i første stadie med en række sanktionsmuligheder rækkende fra suspendering til annullering af forpligtelsesbevillinger.

Det bemærkes, at næsten alle eurolande på nuværende tidspunkt er i underskudsproceduren, og at automatiske sanktioner ikke kan indføres med tilbagevirkende kraft. En mulighed for at indfase det nye regime kan være at anvende sanktioner over for lande, der ikke iværksætter effektive tiltag til efterlevelse af deres henstillinger.

En regel om omvendt flertal bør vedtages i sekundær lovgivning og anvendes ifm. alle foreslåede nye sanktioner (dvs. rentebærende deponering i den forebyggende del, rentefri deponering ved iværksættelse af underskudsproceduren og bøde ved

manglende efterlevelse af en henstilling). Reglen indebærer, at Kommissionens forslag vedtages, med mindre der er et kvalificeret flertal (alternativt et simpelt flertal) imod inden for en given frist.

Ad 1.3: Styrkede nationale finanspolitiske regler og rammer

Taskforcen er enig om, at en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer og sikring af efterlevelse af EU's finanspolitiske regler er centralt for at styrke budgetdisciplinen og sikre efterlevelse af Pagten. Ved nationale finanspolitiske rammer forstås de elementer, som understøtter den nationale finanspolitiske styring, dvs. landespecifikke institutionelle, lovgivende og regulerende rammer, som former designet og implementeringen af finanspolitikken på landeniveau.

Minimumskrav for nationale rammer skal være påkrævet, og alle lande skal inden for en årrække opfylde krav på følgende områder:

- Offentlige regnskabssystemer og statistik skal efterleve EU-reglerne, både mht. kvalitet og omfanget af data.
- Numeriske regler skal effektivt fremme efterlevelsen af forpligtelserne i Traktaten mht. finanspolitikken, særligt efterlevelse af referenceværdierne for underskud og gæld.
- Økonomiske prognoser skal være realistiske og troværdige og anvende den senest tilgængelige information. Makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser bør på passende vis tage højde for Kommissionens prognoser, og væsentlige afvigelser bør forklares. Makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, der ligger til grund for den finanspolitiske planlægning, bør omfatte alternative scenarier og forskellige økonomiske forudsætninger.
- Effektive mellemfristede budgetrammer skal dække en finanspolitisk planlægningshorisont på mindst 3 år.

Udover minimumskravene bør der på politisk niveau vedtages en række ikke-bindende standarder, som primært dækker rollen for finanspolitiske regler og offentlige institutioner (fx finanspolitiske råd), som har til opgave at tilvejebringe uafhængige analyser, vurderinger og fremskrivninger relateret til den nationale finanspolitik.

Kommissionen og Rådet skal regelmæssigt vurdere effektiviteten af de nationale finanspolitiske rammer og, hvis nødvendigt, udstede anbefalinger om at styrke dem.

Ad 1.4: Forbedret kvalitet af statistiske data

En forordning, som styrker Eurostats beføjelser, er for nylig blevet vedtaget af Rådet, men yderligere skridt, herunder til at styrke Eurostats uafhængighed og beføjelser og at sikre, at nationale statistikbureauer er uafhængige, bør overvejes. Den europæiske statistiske adfærdskodeks bør nedfældes i en forordning for at styrke det Europæiske Statistiske Systems pligter og beføjelser og styrke manda-

terne for dataindsamling, ressourcetilstrækkelighed, nøjagtighed og relevant revision.

Ad 2.1: Overvågningsmekanisme (bredere økonomisk overvågning)

Taskforcen er enig om, at der bør introduceres en ny overvågningsmekanisme for alle EU-lande, som består af to elementer: 1) En årlig vurdering af risikoen for makroøkonomiske ubalancer i sammenhæng med vurderingen af de nationale reformprogrammer og stabilitets- og konvergensprogrammer, herunder en advarselsmekanisme baseret på et 'scoreboard' med en række indikatorer og økonomiske analyser. Kommissionen foretager en dybdegående analyse af et land, hvis advarselsmekanismen signalerer faktiske eller potentielt skadelige ubalancer. Den dybdegående analyse bør baseres på et overvågningsbesøg foretaget af Kommissionen og evt. ECB. 2) En håndhævelsesmekanisme med en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer og eventuelt sanktioner for eurolandene, som skal styrke implementeringen af tiltag i tilfælde af skadelige makroøkonomiske ubalancer.

Ad 2.2: Indikatorer i 'scoreboardet'

'Scoreboardet', og særligt tærskelværdierne, bør differentieres mellem euro- og ikke-eurolandene. Det udestår at afklare, hvilke indikatorer der skal indgå i 'scoreboardet'. Indikatorerne kan fx være betalingsbalancen, nettoudlandsgælden, nominelle enhedslønsmkostninger og inflation (HICP), nominelle huspriser, den offentlige gæld og den ikke-finansielle private sektors bruttogæld som andel af BNP.

Ad 2.3: Håndhævelse af overvågningsmekanismen

I særligt alvorlige tilfælde vil Kommissionen anbefale at sætte et land i en 'Procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer', som udløser den korrigerende del af overvågningsmekanismen. I et sådan tilfælde vil Kommissionen også udstede en advarsel direkte til det pågældende land. Hvis det vurderes, at der er behov for at gennemføre tiltag for at korrigere ubalancerne, skal Rådet på basis af et forslag fra Kommissionen vedtage en henstilling. Hvis henstillingen adresserer finanspolitikken, skal den være i overensstemmelse med henstillinger modtaget under Stabilitets- og Vækstpagten. Andre rådsformationer så som Konkurrenceevnerådet og EPSCO kan involveres, hvis henstillingen vedrører emner inden for deres områder, og afrapportering til DER kan overvejes for store brud på henstillingen. Landet pålægges at rapportere regelmæssigt om fremskridtene med implementeringen, og Kommissionen bør overvåge implementeringen af henstillingen og i den forbindelse udføre overvågningsbesøg.

For eurolande kan håndhævelsesmekanismen i sidste ende føre til sanktioner bestående af rentebærende/rentefri deponeringer og bøder i tilfælde af gentaget manglende samarbejde og manglende efterlevelse af henstillingen. Da der på dette område kan være store forsinkelser mellem vedtagelse af korrigerende tiltag og fjernelse af ubalancerne, bør vægten lægges på den effektive implementering af de anbefalede tiltag frem for deres faktiske resultater. Den samme beslutningsproce-

dure som foreslået for nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten bør også anvendes for alle nye håndhævelsesmekanismer i den bredere makroøkonomiske overvågning.

Ad 3: Dybere og bredere koordination (det Europæiske Semester)

På basis af tidligere anbefalinger fra Taskforcen er en styrket koordination i kraft af det Europæiske Semester allerede endosseret af DER og vedtaget af Rådet. Det Europæiske Semester vil træde i kraft 1. januar 2011. Det "Europæiske Semester" vil dække alle elementer af den økonomiske overvågning, og Stabilitets- og konvergensprogrammerne (SCP) og de Nationale Reformprogrammer (NRP) vil blive afleveret på samme tid og vurderet samtidig af Kommissionen. Kommissionen skal tage relevante bidrag fra 'European Systemic Risk Board' i betragtning.

Det foreslås, at de nationale regeringer ifm. fremsættelse af finanslovsforslaget til de nationale parlamenter skal forklare, hvordan der er taget højde for eventuelle henstillinger.

Ad 4: En robust ramme til krisehåndtering

Taskforcen vurderer, at der på mellemfristet sigt er behov for at etablere en troværdig kriseløsningsmekanisme for eurolandene. En robust kriseløsningsmekanisme, som kan hjælpe lande i finansielle problemer og undgå 'smittefare', skal undgå de negative incitamenter ('moral hazard'), som er implicit i enhver ex ante redningsplan. Derfor bør en troværdig kriseløsningsmekanisme styrke landenes incitamenter til at føre en sund økonomisk politik, og styrke incitamenterne for de finansielle markeder til at udlåne ansvarligt, idet beføjelserne og uafhængigheden af Det Europæiske System af Centralbanker skal respekteres.

Finansiel støtte skal kun stilles til rådighed, hvis markedsfinansiering ikke længere er mulig, og skal være baseret på stærke politiske konditionaliteter og med mulig deltagelse af IMF. Den private sektors involvering bør inkluderes som et nøgleelement i støttepakken. Eurogruppen bør være i stand til at iværksætte støtte-mekanismen for et land, som – pga. tabt markedstillid – ellers kan true den finansielle stabilitet i unionen som helhed.

De præcise elementer og operationelle værktøjer i en sådan kriseløsningsmekanisme kræver yderligere arbejde, som bl.a. tager højde for erfaringerne med 'European Financial Stability Facility' (ESFS) og 'European Financial Stability Mechanism' (EFSM), som sikrer en ramme for krisehåndtering for de næste ca. tre år.

Ad 5: Stærkere institutioner og mere effektive beslutningsprocesser

Taskforcen lægger op til, at der er behov for at styrke den økonomiske ledelse i lyset af den stærke afhængighed mellem økonomierne i EU og særligt euroområdet. På nationalt niveau bør der oprettes offentlige institutioner (fx finanspolitiske råd), som skal tilvejebringe uafhængige analyser, vurderinger og fremskrivninger mht. national finanspolitik.

På EU-niveau bør der oprettes en rådgivende enhed (en vismandsgruppe), som årligt skal foretage en uafhængig ex post-evaluering af, hvorvidt Kommissionen og Rådet har opfyldt deres respektive roller mht. finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning. Enheden kan også tilvejebringe analyser af EU's økonomiske udsig-

ter og komme med politikanbefalinger til, hvordan man bedst kan fremme den finanspolitiske holdbarhed og langsigtede økonomiske vækst i EU. Derudover kan enheden på ad hoc-basis, herunder på opfordring af Rådet eller DER, udarbejde analyser vedr. specifikke økonomiske og budgetmæssige emner, som vedrører EU som helhed. Vismandsgruppen vil blive sammensat af højt kvalificerede økonomer med bred erfaring udnævnt af DER på basis af en anbefaling fra Rådet, efter konsultation af Kommissionen.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om Taskforce-rapporten.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Taskforce-rapporten har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Taskforce-rapporten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer der styrker efterlevelsen af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder reglerne om at undgå uforholdsmæssigt store underskud samt reglerne om at sikre fremskridt mod mellemfristede budgetmål, som er konsistente med en holdbar udvikling i de offentlige finanser på længere sigt, har positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Initiativer til bredere økonomisk overvågning med fokus på makroøkonomiske ubalancer forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet overvågningen forventes at kunne identificere skadelige ubalancer på et tidligt stadie.

Høring

Taskforce-rapporten har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 12. maj 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 18. maj 2010, og Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU af 30. juni 2010 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 13. juli 2010. Folketingets Europaudvalg blev endvidere orienteret om status for forhandlingerne i finansmi-

nister-taskforcen i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN den 8. juni 2010 og ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan generelt støtte Taskforcens forventede rapport, herunder initiativer, der styrker det finanspolitiske samarbejde i EU med henblik på at sikre sunde og holdbare offentlige finanser. Regeringen støtter således forslagene om at øge fokus på den offentlige gæld og finanspolitisk holdbarhed i Stabilitets- og Vækstpagten og kan støtte en styrkelse af gældskriteriet i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud, fx i kraft af en hovedregel for efterlevelse af Traktat-kriteriet om, at gælden skal udgøre under 60 pct. af BNP eller falde med tilfredsstillende hastighed. Regeringen lægger især vægt på at styrke den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten, der indebærer, at EU-landene skal arbejde for at opnå strukturel balance og konsolidere de offentlige finanser i gode tider. Fra dansk side støttes således særligt initiativer, der inden for rammerne af det eksisterende traktatgrundlag kan sikre øget efterlevelse af de mellemfristede mål om strukturelle budgetter tæt på balance.

Regeringen kan støtte en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer, men lægger vægt på, at der er en vis fleksibilitet ift. hvordan der sikres overensstemmelse mellem de nationale finanspolitiske rammer og forpligtelserne i Traktaten. Danmark har fx gennem mange år haft gode erfaringer med mellemfristede planer med rammer for finanspolitikken, som har bidraget til at undgå store underskud, inden den særlige situation under krisen. Regeringen kan endvidere støtte, at der defineres visse fælles principper eller krav til de nationale finanspolitiske rammer.

Regeringen støtter en bredere fokus på makroøkonomiske ubalancer i det finanspolitiske samarbejde, herunder forslaget om en advarselsmekanisme med relevante indikatorer samt introduktionen af en procedure for uforholdsmæssigt store ubalancer. En bredere økonomisk overvågning er relevant for alle EU-lande.

Regeringen kan støtte en øget anvendelse af sanktioner og håndhævningsmekanismer for at skærpe tilskyndelsen til at efterleve de fælles spilleregler om sikring af sunde offentlige finanser. Regeringen lægger vægt på, at sanktioner skal være regelbaserede og finder det relevant, at der skal være sanktionsmuligheder både for euro- og ikke-eurolandene, hvor beslutninger om sanktioner også træffes af alle EU-lande. Regeringen kan støtte en styrkelse af de eksisterende sanktioner for eurolande og nye sanktionsmuligheder for eurolandene. Regeringen kan ligeledes støtte, at sanktionsmuligheder med bredest mulig tilknytning til EU's budget indføres for alle EU-lande. Allerede i dag indeholder samhørighedsfondsreguleringen, som alle 27 medlemsstater er omfattet af, mulighed for at stoppe udbetalinger i tilfælde af uforholdsmæssigt store underskud, men en tilsvarende mulighed er ikke indeholdt i andre dele af EU's budget, herunder strukturfondene mv.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte en styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde i EU. EU-landene støtter således generelt en styrkelse af Stabilitets- og Vækst-

pagten, en styrkelse af de nationale finanspolitiske rammer, en bredere makroøkonomisk overvågning og en styrket anvendelse af sanktioner.

Bilag: Kommissionens forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU

Kommissionen fremlagde den 29. september 2010 en række forslag til retsakter (KOM(2010) 526, KOM(2010) 522, KOM(2010) 524, KOM(2010) 523, KOM(2010) 527 og KOM(2010) 525), der skal sikre et styrket økonomisk samarbejde i EU. Forslagene skal ses i lyset af finansminister-taskforcens aktuelle arbejde med at sikre en styrket økonomisk koordination i EU, men vil ikke blive forhandlet, før Taskforcen har færdiggjort sin rapport.

Kommissionens forslag vedrører følgende:

1. Direktiv vedr. nationale finanspolitiske rammer
2. Ændring af forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)
3. Ændring af forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)
4. Forordning om nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten for eurolandene
5. Forordning om bredere makroøkonomisk overvågning
6. Forordning om sanktioner for eurolandene i relation til bredere makroøkonomisk overvågning

Følgende giver en summarisk oversigt over Kommissionens forslag, idet det bemærkes, at disse forslag vil blive forelagt Europaudvalget, når de kommer på ECOFIN's dagsorden efter DER den 28.-29. oktober, hvor Taskforcens endelige rapport forventes endosseret.

Ad 1: Direktiv vedr. nationale finanspolitiske rammer

Kommissionen har fremlagt forslag om et direktiv, der fastlægger en række minimumskrav til de nationale finanspolitiske rammer:

Statistik

Kommissionen foreslår, at EU-landene skal sikre regnskabssystemer, som omfatter alle niveauer af den offentlige sektor og som muliggør en indsamling af ESA 95-baserede data (nationalregnskabsbaserede data). Samtidig skal landene sikre tidsmæssigt passende og regelmæssig tilgængelighed af budget- og regnskabsdata for alle offentlige delsektorer.

Prognoser/fremskrivninger

Kommissionen foreslår bestemmelser om, at EU-landene skal basere deres finanspolitiske planlægning på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser samt udarbejde alternative makroøkonomiske scenarier. Derudover skal landene forklare forskelle til Kommissionens prognoser. EU-landenes makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser skal revideres regelmæssigt.

Numeriske finanspolitiske regler

Kommissionens forslag indebærer bl.a., at EU-landene skal have nationale numeriske finanspolitiske regler, der sikrer efterlevelse af de fælles finanspolitiske regler, særligt Traktatens referenceværdier for underskud og gæld, og at landenes flerårige finanspolitiske rammer skal sikre efterlevelse af de mellemfristede budgetmål (MTO).

Mellemfristede budgetrammer

Kommissionen foreslår, at EU-landene skal have mellemfristede budgetrammer med en horisont på min. 3 år, og at de flerårige mål for saldoen og gælden skal være konsistente med de numeriske finanspolitiske regler. Landene skal desuden udarbejde en redegørelse for de mellemfristede prioriteter, der viser tilpasningen mod MTO. EU-landenes årlige finanslove skal afspejle de mellemfristede rammer.

Transparens og udbredelse

Kommissionens forslag indebærer, at de numeriske finanspolitiske regler og flerårige budgetrammer skal dække alle offentlige delsektorer, og at der skal være passende koordineringsmekanismer på tværs af de offentlige delsektorer.

Ad 2: Ændring af forordning 1466/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende del)

Kommissionens forslag til ændring af forordningen om den forebyggende del af Stabilitets- og Vækstpagten skal styrke EU-landenes forebyggende indsats ift. at sikre sunde offentlige finanser.

Forslaget indebærer bl.a., at stabilitets- og konvergensprogrammerne skal indeholde information om den offentlige saldo, offentlige gæld, den planlagte udgifts- og indtægtsvækst og kvantificering af planlagte diskretionære tiltag på indtægtssiden fra og med det foregående år til og med 3 år frem i tiden (fra år t-1 til år t+3). Dette forslag skal ses i lyset af ændringen af adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergensprogrammerne vedtaget af ECOFIN den 7. september 2010, som er gennemført ifm. introduktionen af det Europæiske Semester.

Pagtens regel om, at eurolandene og ERMII-landene skal sikre en tilpasning mod MTO på 0,5 pct. af BNP p.a. som benchmark for lande, som endnu ikke efterlever deres MTO, er uændret, men Kommissionen foreslår bl.a., at 0,5-procentsreglen særligt skal håndhæves ift. EU-lande med høj gæld og/eller uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Rådet skal således undersøge, om EU-lande med høj gæld og/eller uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer sikrer en årlig tilpasning, der er højere end 0,5 pct. af BNP.

Kommissionen foreslår, at Rådet ved en vedvarende eller særligt alvorlig afvigelse fra det mellemfristede budgetmål, på anbefaling af Kommissionen, kan vedtage en henstilling om at gennemføre nødvendige korrigerende tiltag og, for eurolandene, vedtage sanktioner (rentebærende deponering på 0,2 pct. af BNP), jf. nedenfor.

Ad 3: Ændring af forordning 1467/97 (Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del)

Kommissionen har ligeledes fremsat forslag til ændring af forordningen om den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten. Ændringsforslagene indebærer bl.a. et øget fokus på den offentlige gæld i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen foreslår bl.a. at operationalisere Traktatens gældskriterium ved at indføre en definition om, at en offentlig gæld over 60 pct. af BNP vurderes at være tilstrækkeligt aftagende og nærme sig referenceværdien med tilstrækkelig hastighed (i henhold til Traktatens artikel 126, stk. 2), hvis forskellen mellem gælds niveauet og referenceværdien er reduceret med $1/20$ (5 pct.) om året over de seneste tre år. EU-lande med en gældskvote over 60 pct. af BNP kan således blive omfattet af underskudsproceduren, hvis denne hovedregel ikke er opfyldt, og ophævelse af underskudsproceduren kan afhænge af, om gælden er holdbart aftagende.

I forbindelse med vurderingen af efterlevelsen af underskuds- og/eller gældskriteriet skal Kommissionen og Rådet fortsat foretage en balanceret vurdering af alle relevante faktorer, idet der særligt skal fokuseres på, om faktorerne påvirker efterlevelsen af underskuds- og/eller gældskriteriet.

Derudover foreslår Kommissionen, at lande med henstillinger og pålæg skal aflevere rapport til Kommissionen og Rådet om gennemførelse af effektive tiltag i henhold til disse, og at rapporterne skal inkludere mål for de offentlige udgifter og diskretionære tiltag på indtægtssiden samt information om gennemførte og planlagte tiltag til at nå målene.

Ændring af sanktioner for eurolandene

Kommissionen foreslår endvidere at ændre forordningens bestemmelser om sanktioner for eurolandene:

Kommissionen foreslår, at sanktioner pga. manglende efterlevelse af pålæg (Traktatens artikel 126, stk. 11) skal medføre en bøde mod tidligere en rentefri deponeering. Bøden skal bestå af en fast komponent på 0,2 pct. af BNP og en variabel komponent. Hvis det uforholdsmæssigt store underskud skyldes en overskridelse af grænsen på 3 pct. af BNP for det offentlige underskud, udgør den variable del $1/10$ af forskellen mellem underskuddet det foregående år og 3 pct. (uændret formel ift. gældende regler). Hvis det uforholdsmæssigt store underskud skyldes manglende efterlevelse af gældskriteriet, udgør den variable del $1/10$ af forskellen mellem underskuddet det foregående år og underskuddet, som skulle være opnået i det år i henhold til pålægget.

En enkelt bøde må ikke udgøre mere end 0,5 pct. af BNP (niveau uændret ift. gældende regler), og indtægter fra bøder skal fordeles mellem eurolande uden uforholdsmæssigt store underskud og uforholdsmæssigt store ubalancer.

Ad 4: Forordning om nye sanktioner i Stabilitets- og Vækstpagten for eurolandene
Kommissionen foreslår endvidere at introducere nye sanktionsmuligheder for eurolandene i både den forebyggende og den korrigerende del af Stabilitets- og Vækstpagten:

Sanktioner for eurolandene i den forebyggende del

Kommissionen foreslår, at vedtagelse af en henstilling under Traktatens artikel 121, stk. 4, skal medføre en rentebærende deponering på 0,2 pct. af BNP. Beslutningen er som hovedregel vedtaget af Rådet, med mindre forslaget afvises af et kvalificeret flertal senest 10 dage efter Kommissionens vedtagelse.

Sanktioner for eurolandene i den korrigerende del

Kommissionen foreslår, at en beslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. Traktatens artikel 126, stk. 6, som hovedregel skal medføre en rentefri deponering på 0,2 pct. af BNP.

Kommissionen foreslår endvidere, at en Rådsbeslutning om manglende efterlevelse af en henstilling, jf. Traktatens artikel 126, stk. 8, som hovedregel skal medføre en bøde til det pågældende land på 0,2 pct. af BNP.

Ad 5: Forordning om bredere makroøkonomisk overvågning

Kommissionen foreslår en overvågningsmekanisme bestående af to stadier: en forebyggende og en korrigerende del i lighed med Stabilitets- og Vækstpagten.

Forebyggende del

Kommissionen foreslår udviklingen af et 'scoreboard' bestående af et begrænset antal relevante indikatorer, som tidligt i et forløb skal kunne identificere interne og eksterne makroøkonomiske ubalancer i medlemslandene. Til disse indikatorer knyttes nærmere fastlagte tærskelværdier, som evt. vil kunne adskille sig mellem euro- og ikke-eurolande. Indikatorerne skal ikke anvendes mekanisk, men suppleres med økonomiske vurderinger og landespecifik ekspertise. Overskridelsen af en eller flere tærskelværdier er ikke nødvendigvis problematisk ift. opbygningen af uholdbare makroøkonomiske ubalancer, hvilket understreger betydningen af den økonomiske vurdering i sammenhæng med en evaluering på baggrund af scoreboardet.

Sammensætningen af scoreboardts indikatorer vurderes løbende af Kommissionen og vil kunne tilpasses, hvis en udvikling nødvendiggør dette. En rapport fra Kommissionen vurderer indikatorernes udvikling i medlemslandene og identificerer lande, som har, eller er i fare for at opbygge makroøkonomiske ubalancer.

Korrigerende del

Kommissionen foreslår, at Rådet, på basis af en henstilling fra Kommissionen, i tilfælde med særligt alvorlige makroøkonomiske ubalancer skal kunne sætte et land i en position med "uforholdsmæssigt store ubalancer" og vedtage henstillinger i

henhold til Traktatens artikel 121, stk. 4. Landet skal rapportere regelmæssigt til Rådet om fremskridt mht. at korrigere ubalancerne. Det pågældende land udarbejder en handlingsplan, som specificerer de konkrete tiltag, som påtænkes anvendt mhp. at korrigere identificerede ubalancer.

Rådet skal vurdere, om der er taget effektive tiltag i overensstemmelse med henstillingen. Er dette tilfældet, vil proceduren blive sat i bero, og ellers vedtages reviderede henstillinger med en ny frist for implementering af effektive tiltag. Proceduren for "uforholdsmæssigt store ubalancer" ophæves, når Rådet vurderer, at de makroøkonomiske ubalancer er korrigeret.

Ad 6: Forordning om sanktioner for eurolandene i relation til bredere makroøkonomisk overvågning

Kommissionen foreslår sanktioner for eurolandene, som skal bidrage til at sikre en effektiv forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet.

Hvis Rådet vurderer, at et land efter udløbet af to tidligere afgivne frister, ikke har gennemført effektive tiltag til korrektion af de makroøkonomiske ubalancer i overensstemmelse med henstillingen, eller at det pågældende land har udarbejdet en handlingsplan, der vurderes som utilstrækkelig, skal Rådet idømme dette land en årlig bøde svarende til 0,1 pct. af landets BNP i det foregående år.

Beslutningen om tildelingen af en bøde skal anses som automatisk vedtaget af Rådet, medmindre et kvalificeret flertal i Rådet beslutter at fravige denne beslutning. Kommissionen kan, såfremt der vurderes at foreligge exceptionelle omstændigheder eller på anmodning fra det pågældende land, inden for 10 dage efter vedtagelsen af Rådets konklusioner fremsætte forslag om at annullere bøden eller reducere beløbet.